शुश्रूषा *f.* = शुश्रूषण.
शुश्रूषित *s.* श्रु.
शुश्रूषिन् (—°) gehorchend, dienend.
शुश्रूषु hör- *o.* lernbegierig; gehorsam, folgsam (*Gen. o.* —°).
शुश्रूषेण्य gern zu hören.
1. शुष्, शुष्यति (°ते) trocknen, dörren, welken. *Caus.* शोषयति (°ते) trocknen, dörren (*trans.*), welken machen, ververnichten. उद्, परि, वि *u.* सम् eintrocknen (*intr.*). *Caus.* ausdörren.
2. शुष्, शुषति zischen, pfeifen. आ *dass.*, *nur* आशुषाण.
शुष्क trocken, dürr; eitel, unnütz.
शुष्ककाष्ठ *n. Pl.* dürres Holz.
शुष्कता *f.*, °त्व *n.* Trockenheit.
शुष्कवन्त् trocken, dürr.
शुष्ण *m. N. eines Dämons.*
शुष्णहत्य *n.* der Kampf (*Indra's*) gegen Çushṇa.
शुष्म zischend, sprühend, ungestüm, mutig; *n. adv. m.* das Zischen, Sprühen, der Gischt, Duft, Odem; Ungestüm, Mut, Kraft.
शुष्मन् *m.* Feuer; *n.* Kraft, Mut.
शुष्मय stärkend, ermutigend.
शुष्मवन्त् brünstig.
शुष्मिन् sprühend, schnaubend, feurig, ungestüm, stark, mutig.
1. शू (शूशु) stark, siegreich sein; *Partic.* शूशुवस् *u.* शूशुवान.
2. शू *s.* श्वा.
शूक *m. n.* Granne am Getreide. *m.* eine best. Getreideart; *n.* (Insekten-)Stachel.
शूकर *m.* = सूकर.
शूकार *m.* das Scheuchen, Hetzen (*eig.* das Çû-Machen).
शूकृत *n. dass.*; *Adj.* gescheucht, gehetzt.
शूघन schnell.
शूद्र *m.* ein Mann der vierten Kaste (*f.* शूद्रा *u.* शूद्री).
शूद्रक *m. Mannsn., bes. eines Königs u. angebl. Dichters.*
शूद्रजन्मन् von einem Çûdra stammend.
शूद्रता *f.*, °त्व *n.* der Çûdra-Stand.
शूद्रावेदिन् eine Çûdrâ heiratend.
1. शून *s.* श्वा.
2. शून *n.* Leere, Mangel.
शूना *s.* सूना.
शून्य leer, öde, unbesucht, unbesetzt; unbeschäftigt, ziellos, zerstreut; besitzlos, allein; frei von, ermangelnd, ohne (*Instr. o.* —°); eitel, nichtig. *n.* Leere, Öde, Wüste; das Nichtdasein von (—°); Nichts, Null (*auch als Zeichen*).
शून्यचित्त zerstreut (*eig.* leeren Sinnes).
शून्यता *f.*, °त्व *n.* Leerheit, Öde, Ermangelung von (—°); Gedankenlosigkeit, Zerstreutheit.
शून्यमनस् *u.* शून्यहृदय = शून्यचित्त.
शून्यी कर् verröden, leer machen *d. i.* verlassen; भू öde werden.
शूर mutig, kühn; *m.* Held, *Mannsn.*
शूरण = *vor. Adj.*
शूरता *f.*, °त्व *n.* Mut, Heldensinn.
शूरदेव *m. Fürstenname.*
शूरपत्नी *f.* Heldengattin.
शूरपुत्रा *f.* Heldenmutter.
शूरपुर *n. N. einer Stadt.*
शूरवर्मन् *m. Mannsname.*
शूरसेन *m. N. eines Landes* (*Pl. eines Volks*); *auch* Fürst, *f.* ई Fürstin der Ç.
शूर्प *n.* Getreideschwinge, Wanne. *Adv.* शूर्पवत्.
शूर्पणखा (*u.* °खी) *f. N. einer Râkshasî.*
शूल *m. n.* Spiefs, Bratspiefs, Wurfspiefs, *übertr.* stechender Schmerz. *m. u. f.* आ Pfahl (*zum Aufspiefsen*).
शूलधर einen Spiefs tragend; *m.* = *folg.*
शूलपाणि einen Spiefs in der Hand haltend; *m. Bein. Rudra-Çiva's.*
शूलभृत् = शूलधर.
शूलहस्त = शूलपाणि.
शूलिन् einen Spiefs habend (*Çiva*).
शूल्य *Adj.* Spiefs-.
शूल्यमांस *n.* Fleisch, das am Spiefse gebraten wird; °भूयिष्ठ zum gröfsten Teil aus solchem bestehend (*Nahrung*).*
शूर्ष pfeifend, klingend, ungestüm, mutig. *m.* Klang, Jubel; Kraft, Macht.